

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marțea, Jona și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Conferența din Sibiu.

Discursul

rostit la deschiderea conferenței învățătoresci din Sibiu, în 14/26 Oct. c., de comisariul consistorial d-l Dr. Vasile Bologa.

Exelenția Văstră, Înalț Preasfințite Domnule
Archiepiscop și Metropolit!

În sensul prescrișelor Statutului organic al bisericii noastre, învățătorii dela școlele noastre ne întrunim an de an în conferențe învățătoresci, cum suntem întruniți și noi de present, ca să ne consultăm asupra diferitelor trebuințe, ce se simt pentru asigurarea progresului școlilor noastre. Și e negrăită bucuria ce străbate inimile noastre, când dat ne este la acest lucru salutar, să întimpinăm în mijlocul nostru modest înalta prezență a Exelenției Văstre, Părintele și Conducătorul nostru binevoitor. O intimă mândrie și curaj încinge sufletul nostru, când vedem acest interes cald pentru munca culturală, ce noi chemați suntem a săvârși în sinul poporului de sub toiașul de păstorie a Exelenției Văstre.

E scris în cartea vieții popoarelor, ca sôrtea lor să fie legată de bărbații aleși și distinși, ce Provedința le-a trimis. Pentru-că asemenea bărbați sunt adevărata glorie a unei națiuni și lor se datorește ori-ce progres, ce se realizează în diferiții rami ai civilizațiunei.

Exelenția Văstră destinat dela Provedință pentru acest rol însemnat, ne socotim fericiți când putem să aducem nemijlocit omagiul nostru de fiască supunere și să încredințăm pe Exelenția Văstră, că cu nestrămutată credință vom adauge modestele noastre puteri la măreța operă de educație religioasă morală a poporului nostru, ce e preoțapăia părintescă a Înalț Prea Sfinției Văstre.

Rugând deci archieresca binecuvântare asupra lucrărilor noastre, urăm Exelenției Văstre ani mulți și fericiți și mulțămim cu venerațiune pentru distincția ce ni se face.

Cu înaltă permisiune, vom trece apoi la propriile agende oficiale.

Onoraților Domni Învățători! Stimați
Colegi!

Nu există un singur muncitor sîrguincios, care în munca sa de toate zilele, fie în ogorul moștenit dela părinți, fie în atelierul seu, să nu cugete și să nu chibzue, cum să găsească căi și mijloce mai îndemânatic, pentru asigurarea și înmulțirea agonisintei sale.

Tot așa, Dlor, nu se va găsi un singur învățător între noi, devotat chemării sale, care să nu se călăuzască în activitatea sa de aceea nisuință bărbătescă, cu atât mai vîrtos, că în educațiune nu avem de a face numai cu legile științelor materiei, ci döră mai mult încă cu cele ale spiritului.

În urmare, îndoită osteneală și îndoită încordare e partea vieții noastre pe pămînt, pentru-că singur studiul privitor la legile științelor materiei reclamă și absorbă totă puterea și atenția individului. Ce vom zice însă, când la acesta se adauge ca o condiție sine qua non și studiul cel atât de dificil și subtil cu privire la psihico-fisica omului, la tainele vieții noastre sufletesci?

Unde vom găsi dară un razăm sigur, ca să nu rătăcim în cariera noastră? Răspunsul la această întrebare e cuprins în cele deja amintite, adevă: razăm aflăm în studiul științelor naturale și în studiul psihologiei popoarelor.

În științele naturale, pentru-că cu ajutorul acestora putem face istoricul omului cu privire la dezvoltarea organică, dela începutul apariției lui pe pămînt până în zilele noastre; în psihologie, pentru-că basa educațiunei nu pöte fi alta decât studiul psihologiei popoarelor, prin care putem dobândi acele legi pozitive, ce ilustrează dezvoltarea intelectuală a omului, viața noastră sufletescă.

Constatat acest adevăr, să ne țărmurim la poporul nostru și să căutăm, unde se manifestă actele vieții sale sufletesci, ca să le putem studia și fixa drept busolă în cariera noastră? Și, încât putem noi observa astăzi, trebuie se recunoșcem, că viața sufletescă a poporului român din patria noastră se manifestă aproape exclusiv numai în biserica sa națională și în școala acesteia, apoi în cele câteva societăți culturale, ce le avem, cum

e: Asociațiunea pentru cultura poporului român și Societatea pentru crearea unui fond de teatru român. Incolo cu durere trebuie să constatăm, că d. e. în viața de stat și alte asemenea, forțele intelectuale și morale ale poporului nostru nu se manifestă cu destul interes, nici cu destulă putere și tărie efectivă.

Avem deci să culegem toate nuanțele, toate calitățile, în cari se manifestă viața sufletescă a poporului nostru, pe amintitele terene. Pentru-că sinteza acestora ne dă aceea unitate de idei și sentimente, ce noi cu alte cuvinte numim: idealul nostru național, în care se cuprinde acel capital intelectual și moral, ce noi învățătorii avem să sădim și să înrădăcinăm în inima tinerimei, a cărei creștere ni s'a încredințat.

Și pentru-ca să fim mai explicit și dacă se pöte de folos practic, adaug, că în idealul nostru național se cuprinde însăși firea noastră, însuși caracterul nostru, adevă: însușirile și bune și rele ale neamului nostru, cărora se datorește tot ce avem noi ca popor, ca națiune. Caracterul prin urmare, bariera cea nestrăbătută dintre popor și popor, e nota esențială în viața sufletescă a unui neam, care împrejurare hotărăsece să fie mai important și decât inteligența, ceea-ce altcum observăm noi zilnic și la indivizii singuratici.

Calitățile inteligenței se schimbă, se modifică cu ușurință, caracterul însă cu greu și numai cu încetul, în timpuri foarte îndelungate. Pe acesta se bazează justa aserțiune a istoriei, că caracterele ear nu s'avântii hotărăsece sôrtea popoarelor în vremuri de grea cumpănă.

Cunoscînd această, vom înțelege, pentru ce școala engleză, caută mai întâi să cultive caracterul și pe urmă numai îngrijesce de dezvoltarea inteligenței.

E timpul suprem să fim și noi odată mai practici, să rămănem pelângă ale noastre, pelângă firea noastră, pelângă caracterul nostru, și cunoscîndu-ne mai bine, să năsuim a schimba încetul cu încetul relele noastre deprinderi și să le înlocuim cu altele bune, prin mediul unei educațiuni sănătoșe. Căci să nu scăpăm din vedere ob-

servarea unui vrednic autor român pe terenul literaturii noastre didactice, când zice:

„Dintre toate învinuirile, ce ni-se împuță, una este foarte temeinică, că nu suntem destul de practici și acesta formeză o mare greșală în economia unui popor. Imitînd pe străini nu observăm nevoile noastre, ear teoria și mînușăria ne sdrobesc.“ *)

Acosta alusiune pe noi ne pöte privi mai întâi, pentru că noi suntem cei mai coplesiti de năvala și de influința străinismului.

Înțelepciunea ne dicteză deci, să vedem de nevoile noastre, pentru-că nu degiaba zice Românul, că nevoia este învățătorul cel mai bun. Să urmăim poveșei sale. Să nu ne frămîntăm și să nu ne perdem în nesfîrșite analize de noțiuni abstracte, ce nu cadreză cu felul de gîndire a Românului. Să căutăm la trebuințele practice și să facem din școlă o mică lume reală, un micro-cosmos, care să-și găsească adevărata sa continuitate în largul lumii reale, în macro-cosmos. Astfel să nu mai fie o nepotrivire între școlă și viață. Deore-ce pedagogia modernă nu admite ca una să fie școala și alta viața. Din contră pretinde, ca idealul vieții să se afle deja în școlă, în care trebuie să ne pregătim pentru viitor.

În vederea acesteia să nu îngrămădim materiile de învățămînt, drept un surmenagiu pentru tinerime, ci să facem din ele un simplu material de judecată, ca să nu cădem în erörea de a crede, că nu învățămîntul ar fi făcut pentru elevi, ci elevii pentru învățămînt, cum se întemplă adese-ori.

În sfîrșit, pe lîngă toate acestea, să nu uităm, că coröna învățămîntului o formeză școala sentimentului național. Pentru-că astăzi trăim într-un timp, când ori-ce pornire nobilă, ori-ce îndemn salutar, mănecă de-a dreptul din sentimentul național, care este pîrghia, ce ține în strînsă legătură, închiagă și întărește popoarele și națiunile.

Accentuez acestea pentru-că știu, că ele resunet adînc află în inimile D-văstre, pioni ai culturii, și doresc dela bunul D-zeu

*) I. Clinciu: „Considerațiuni istorice asupra evoluțiunei popoarelor și aplicațiunea lor la națiunea noastră“. București. 1899.

FOIȚA

Sava Popovici

(Urmare)

În ziua următoare, de cu noapte ne-au transportat spre Milano, unde am fost tot așa de rău primiți ca și în Brescia, cu aceea deosebire, că pecând în Brescia nu aveam pe nimenea care să ne sprijinească, pe atunci aici aveam un comandant francez, care ne-a sprijinit în tot locul cu o nespășă căldură și iubire.

În Milano așteptăram până se concentrară toate transportele în castel, apoi ne expedară, pe carul de foc, mai departe spre Genua. În Milano am avut compătitori de ajuns și cu deosebire eu, ca anul care am petrecut 2 și 1/2 ani în garnisöna de aici, fără ca să fiu vătămăat nici pe cea mai nesocotită creatură italiană, în cea mai deschilinită onöre; dar acum ca cel căzut între tâlhari, eram mulțumit a căpăta pentru 2 centesi un păhar de apă rece. Dintre toți compătitorii din Milano, mă cercetă și se îndură mai mult avutul patron de casă, un tapeșier, gratificându-mi 2 fl. și o cămașă... Injosirea era mare, dar lipsa și mai mare.

În 2 Iuliu, pornirăm din Milano și ajunserăm de timpuriu la Novara, unde așteptăram 4 ore până se strecurară trăsurile cu transportele militare, aparatele de bombardare și feliurite mașini pe sēma cetăților din regatul venețian.

Cetatea întregă eșise ca la niște comedii, ca să ne vadă și cu acesta ocaziune să-și verse veninul asupra noastră.

După-ce ne auziām și aici toate înjositöarele batjocuri, călătorirăm mai departe.

În Mortara ajunserăm noștea. Aici ne întimpină cu feliurite fluierături din musica pisicilor. Diminēta ajunserăm în Alexandria. Aici nu voiră Piemonteni a ne da dejun, până ce nu veni un căpitan francez, care ceru pe socotēla lui și astfel mănăcărăm și beurăm fără ca să plătim ceva, ear la urmă nobilul căpitan cuită el pe o hârtie întreg contul făcut. Tot aici în Alexandria se deschiliniară ficiori în două părți, ungurii și italienii fură transportați la Turin, eară nemții și slavii călătoriau cu noi românii la Genua. Aici numai atātă așteptăram în casa comunală, până ce ne scriseră numele și generația, apoi ne imbarcară și ne trimiseră în Golf, pe vaporul „Caferioli“ o parte, ear altă parte pe alt vapor. Trei zile așteptăram în Golf cel romantic în priveliștile sale. De noi nu se mai îngrijia nimenea.

Inzadar strigam întrebând: „Dar cu noi, fi ai păcii și ai iubirii comune, ce să fie? Și noi avem să mergem în Spaniolia ori Algiria?“ La urmă ne răspunse un general: „Miilor de ömeni, cu cari numai voi vă puteți înțelege, încă le trebuie un dascăl și un părinte!“

Ușor era a porunci, dar amar ne era nouă a zice patriei un adio!..

Sörelle încă nu răsărise și glasul marinarilor, trăgînd anghierele ne vestea o călătorie lungă pe marea mediterană și inimile sdrobite de cugetări abia mai puteau geme în deseale oftări.

Miliöne de adio din ambele vapöre se îndreptară spre patrie și nēmuri, crezînd despărțirea pentru totdeauna!

În 5 Iulie părăsirăm golful Genuiei și călătorirăm cu inimile sfășiate 2 zile și o noapte, avînd un vapor nu prea de laudă. A 2-a zi aruncară anghierele în golful dela Toulon, ear noi îmbrăcându-ne am tras la uscat și am fost povățuiți, mai întâi în castel, apoi la gendărmărie, unde am subscris revers de parolă și am primit o gratificație de 100 franci, ear după această am mers liberi și ne încuarterăm în cetate.

Eu eram dea-pururea bolnăvicios dela ziua cea dintăiu a călătoriei pe mare. Sēra mă odichni pe așternut, ce nu vėzusem de mai multe luni.

În ziua următoare mă ridicai și mersei la ospital, de-mi vėzui bolnavii răniti și prinși încă dela Monte-Belo și Magenta, apoi imi mai cumpărai câte ceva, de ce aveam mai neapărată trebuință, dară foarte chivernisănd dinarii. După prânzcăpătarăm aviso, că la örele 6 sēra să ne aflăm la strada de fier, ca să ne expedeze ia Marseille, fiindu-le transportarea pe uscat cu mult mai eftină ca cu vaporul pe mare. Öra hotărîtă bătea, și noi nămăram 6 öre, dar 3 dintre subalterni lipsiau și acești 3 oficeri se credeau de desertouri. A trebuit deci să se schimbe întreg planul de călătorie; în loc să plecăm la 1/2 7, pornirăm la 8 öre sēra, cu vaporul, și sosirăm la 3/4 pe 10 noștea în un oraș, fără a vedea cetatea. Fuserăm povățuiți de-a dreptul în vaporul Bizantino, unde nu aflăram nici apă de beut, decum altceva. Nöptea întregă o petrecură oficerii injurînd și sfărîmîndu-se de necăz, căci ne aduse eară pe corabie în golful cel puturos și nesănătos. Vre-o căți-va se duseră în cetate unde cinară, apoi se reñtorseră și petrecură totă nöptea în zisa corabie, tocmită ca un cuartir sau casarmă militară provisorie.

(Va urmă.)

deplina lor isbândă pentru înflorirea școlii române și pentru înălțarea poporului român.

Cu acestea declar deschisă sesiunea actuală a conferinței noastre învățătoresci, în sensul mandatului onorific ce am, și Vă zic din inimă: bine a-ți venit!

După discursul de deschidere al comisarului consistorial, însoțit de repetițiile urale ale membrilor conferinței, Excelenția Sa împărțind arhierescă sa binecuvântare a adresat învățătorilor călduroase sale poze părintești cam în următoarele:

Iubiților Fii sufletești!

Folosesc cu plăcere această ocaziune rară, când ve ved întruniți în număr așa frumos, să vă dau și eu puține învățături, culese din experiența vieții mele.

Formăm împreună o familie mare și numerosă, ce se numește: poporul nostru iubit și credincios. Și începând dela mine, cu mic cu mare, tinăr și bătrân, suntem legați de soarta acestui popor, pururea credincios patriei și tronului, limbei și credinței sale străbune. Și precum va fi soarta lui, așa va fi și soarta noastră.

Să nu uitați acesta, Iubiților Fii sufletești, că poporul nostru jertfese neasămănat de mult pentru susținerea școlilor noastre, pentru creșterea tinerimei noastre. Ear dela noi atâră, și cu deosebire dela voi, învățătorii poporului, ca acea sudore scumpă a poporului nostru să nu se risipească în deșert ci bogat să rodască înmulțind talanții, ce nouă dela Tatăl s'au încredințat.

În această sfântă lucrare, Dumnezeu să binecuvinte pașii voștri, să vă întărească și lungască zilele vieții, pentru binele și prosperarea poporului nostru credincios!

Cuvintele arhieresci au fost acoperite de însuflețite urale ale celor prezenți.

Cu acesta s'a terminat deschiderea, urmând la ordinea zilei punctele programei.

Conform acesteia se procede la alegerea și constituirea biroului conferinței.

Se aleg 2 notari: d-nii Aleman Galea și Candid Popa, ear verificători d-nii Toma Jándrea și Lazar Negrilă.

Se cetește apoi apelul nominal și se constată, că sunt prezenți 84 membri din 109, și anume:

- a) din protopopiatul Sibiiului prezenți: 38, absenți: 7;
- b) din protopopiatul Seliștei prezenți: 23, absenți: 7;
- c) din protopopiatul Avrigului prezenți: 23, absenți: 11.

Total prezenți: 84, absenți: 25 membri, dintre cari unii scuzați.

Se prezintă Instrucțiunea pentru conducerea conferențelor învățătoresci în arhidieceasa noastră. Aceasta, fiind publicată la timpul seu în organul arhidiecesei „Telegraful Român”, se consideră cetită și se ia spre știre.

Urmăz la ordinea zilei prezentarea elaboratelor menite a-se desbata în ședințele conferinței.

În legătură cu acest punct, dl D. Lăpădat, directorul școlii din Seliște, anunță, că densus la fost încredințat în conferința din an. tr. cu două elaborate, anume:

- a) Care este cel mai bun metod pentru a desvolta în școlari simțul religios moral? și
- b) Observări asupra planului de învățământ, etc.

Dar i-s-a dat latitudine să useze în acel scop de sucursul colegilor săi din corpul didactic, ce conduce. În urma acesteia, tema I. privitoare la studiul religiunii a încredințat-o colegului seu: dl D. Mosora, inv. în Seliște.

Conferința ia spre știre cele comunicate, ear dl Mosora prezintă elaboratul, care la dorința generală a conferinței, imediat se și cetește.

Elaboratul e lucrat cu multă pricepere, și se ascultă cu viață mulțumire. Autorul e resplătit cu însuflețire și recunoștință.

DI Mosora în tractatul seu, înainte de a intra în medias res, pune următoarele 4 întrebări:

- a) Care este însemnătatea simțului religios-moral pentru omenime în general?
- b) Care este însemnătatea simțului religios-moral pentru poporul nostru român?
- c) În ce măsură a fost dezvoltat simțul religios-moral în trecut și în ce măsură se află azi dezvoltat la poporul nostru?

d) Dacă a scăzut simțul religios-moral la poporul nostru, cari sunt cauzele principale ale acestei scăderi?

Și după-ce deslăgă întrebările acestea cu temein, cu pricepere și deplin convingător, trece apoi și arată căile, metodel și mijlocele, ce-i stau învățătorului la dispoziție pentru deșteptarea și întărirea simțului religiosității. Între acele mijloce recomandă următoarele: studiul religiunii, ca primul între obiectele de învățământ; metod bun și anume metodel intuitiv direct și indirect; exemple ce-l impresionează pe copil și în special exemplul învățătorului; istorioarele de cuprins moral; observarea naturii; rugăciunea și cântarea; explicarea momentelor mai însemnate din serviciul divin; festivitățile școlare și disciplina în școlă.

Și ceea-ce înalță mult valoarea acestui operat, e că la fine autorul face și o schițare sistematică a întregului material de învățământ, ce e a-se preda din studiul religiunii în cele șase clase ale școlii populare.

După cetirea acestui elaborat Excelenția Sa I. P. S. D. Arhiepiscop și Metropolit da expresiune deplinei Sale mulțumiri cu tractatul desfășurat și felicitând pe tinerul autor, părăsesse conferința între viile aclamări ale membrilor prezenți.

Conferința a luat spre plăcută știre cele desfășurate în operatul dlui Mosora și l-a dat în referat pentru una din ședințele proxime, dlui Solomon Făgărășan, preot și învățător în Drăguș.

În legătură cu acesta comisariul consistorial accentuează cu satisfacție îmbucurătorul fapt, că cercul conferinței noastre a câștigat un membru atât de valoros în persoana dlui D. Mosora. Deore-ce dsa anul trecut a făcut parte cu aceeași rîvnă și demnitate în conferința inv. din cercul Devei. Prin împrejurarea însă, că actele conferințelor din anul trecut s'au publicat din întrăga arhidieceasă, i-s-a dat puțință, ca pe lângă studiul seu aprofundat să unească în munca sa valoroasă sentimentul nostru comun, dovedindu-se totodată, că pentru folosul real al învățământului nostru, numai în instituțiunile bisericești, create și asigurate prin Statutul organic, ne putem valida spontan și în perfectă armonie: unul pentru toți și toți pentru unul. — Binecuvântată să fie memoria întemeietorului acestei instituțiuni salutare!

S-au prezentat încă următoarele elaborate:

- a) Premiile în școlă, de dl T. Măhăra, și
- b) Observări asupra planului de învățământ, etc. de dl D. Lăpădat.

Cetirea acestora s-a amănat pe ședințele proxime.

Cu acestea ședința I. s-a încheiat la 1

ora d. a. anunțându-se proxima ședință pe

Vineri, în 15/27 Oct. c. la 8 ore a. m.

(Va urma).

Convocarea delegațiunilor. După cum anunță o telegramă din Viena, patenta imperială despre convocarea delegațiunilor se va publica astăzi. Terminul convocării ar fi pe 23 Novembre.

Revistă internă

(Ședința dela 30 Oct. a parlamentului maghiar.) Ministrul de finanțe Lukács prezintă proiectul indemniti pe primele 4 luni ale a. 1900, având a se refera asupra lui în ședința proxima. Barabás Béla a interelat pe ministrul-președint în cauza scandalurilor invitate mai nou la controalele rezerviștilor, unde au fost pedepșiți mai mulți inși, cari n'au răspuns „hier”, ci în altă limbă. În special a adus cauza unui rezervist român Todor Păcurar, care

la controla militară din Arad a răspuns poruncește! Din cauza acesta a fost închis, legat și precum se spune l'au ținut mai mult decât ar fi trebuit, ear când l'au slobozit, a căzut mort. De altă parte se susține că respectivul de rușine s'ar fi spânzurat în închisoare. Afacerea nu e pe deplin clarificată. — Ministrul Darányi a înaintat 2 legi nouă despre lucrători, plătute sub influința deselor greve ale lucrătorilor pentru regularea referințelor între economi și lucrători.

DIN BUCOVINA

Cu toate presiunile, ce s'au făcut asupra preoției române pentru a o împedeca dela adunarea de Luni, 18/30 Oct., precum spune o telegramă a ziarului „N. Fr. Pr.”, adunarea s'a ținut, participând la ea preoții în număr de 202, iar cei 56 absenți, prin plenipotențiați și-au dat acordul la rezoluțiile aceleia. Deschiderea a făcut-o prof. univ. Eusebiu Popovici, a cărui vorbire a dat prilej la manifestarea entusiastă a loialității către Maiestatea Sa, ceea-ce s'a și efectuit imediat prin o telegramă. S'au mai luat 2 rezoluțiuni, una contra enunțatiunilor președintelui țerei, dela 18 August, asupra clerului român și se încheie cu un manifest de loialitate pentru împăratul. A 2-a rezoluțiune se ocupă cu memorandumul mai nou al clerului rutean. Mai departe se resping unele insinuări cuprinse în adresa de încredere predata de o parte a clerului rutean președintelui țerei și arhiepiscopului. Totodată se reprobă denumirile mai nouă de asessori consistoriali și profesori la facultatea teologică, fără considerare la interesele adevărate ale bisericești și la postulatele unei calificații corespunzătoare științifice.

Revistă Bisericească

Unitatea bisericești.

(Urmare și fine).

În fine unitatea Bisericești se manifestă prin disciplina, viața și moravurile creștinilor.

Pacea, supunerea și ascultarea, dar mai presus de toate ordinea și buna orânduială, erau d'a pururea virtuțile exemplare ale următorilor lui Iisus Christos. Toți în tot locul și în tot timpul erau datori să respecte așezămintele Bisericești, să păzească și să păstreze cu sfințenie credința intactă și în totă puritatea sa. Toți cei ce se abăteau de la această regulă comună, care caracteriză pe creștini, erau excomunicați sau scoși din numărul credincioșilor. Ast-fel pentru a se păstra unitatea Bisericești, ea excludea din sinul seu pre toți acei membri, cari se abăteau și voiau ca prin năzuințele, vederile sau convingerile lor particulare sau prin viața și moravurile lor să violeze credința, legile, așezămintele sau practicile religioase stabilite și impuse de Biserică. Dar tot-d'auna pretutindeni și în toate timpurile, excomunicarea era considerată ca un mijloc extrem. Ea se executa numai contra acelor membri, cari se constata că nu voiau mai mult a fi membri pacinici și credincioși ai bisericești și deveniau prin atitudinea lor în dărătnică periculoși pentru Biserică și bunul ei mers. Pentru aceasta excomunicarea era tot-d'auna precedată de observațiunile și sfaturile părintești ale episcopului și ale preoților. După ele urmau muștrările și amenințările și când întrebuintarea tuturor acestor mijloce devenia zadarnică, atunci cel ce nu asculta, era considerat de credincioși, după cuvântul Domnului, ca un păgân și vameș și nimeni nu mai avea nici o legătură bisericească și de frățietate cu el.

Biserica dar' pentru a-și menține unitatea, luptă din răspuțeri contra introducerii ori-cărui element nou sau străin și deci dăunător și periculos credinței, moralei sau cultului. Așa în cât disciplina, care se cerea dela toți cei ce compunea biserica, a fost considerată de la început ca manifestățiunea naturală și indispensabilă a vieții celei ade-

vărate a creștinilor, după voința Domnului. Mai mult chiar, ea era singură care îi păstra pe toți ca formând un corp unit de credincioși, o biserică cu adevărat una și sfântă, ori cât de răspândită ar fi ea pe fața pământului.

Tote aceste măsuri de conservare, și însesă această atitudine a Bisericești d'a elimina din sinul ei pe membrii cei răi și periculoși, era conformă cu cuvintele Domnului. El ordonă, ca Biserica sa să scotă din sinul ei pre cei ce greșiau și nu voiau a se îndrepta, ear Aopostolii după exemplul Domnului, forte adesea în scrierile și predicile lor ordonă cu dinadinsul credincioșilor d'a se păzi și d'a nu avea nici o unire și legătură cu cei ce propagau eresuri.

Un exemplu de modul cum trebuiau a se purta credincioșii către cei ce voiau a le altera credința și a le schimba viața și moravurile, ne arată Sfântul Evangelist Ioan în a doua sa epistolă: Acolo apostolul spune, că cu unii ca acestia, credincioșii nu trebuia să aibă nici un amestec. Nu numai că nu trebuia a-i primi prin casele lor, dar nici măcar a le da bună ziua. Tit primește cam aceleași ordine de la Apostolul Pavel când îl întreabă cum trebuie să se porțe față de eretici și de cei ce greșesc. Și același lucru îl ordonă Apostolul și creștinilor, cari compuneau Biserica Salonicului.

Dar Apostolii nu se mulțumiau numai de a da aceste sfaturi creștinilor, ci ei însuși atunci când era nevoie excomunicau și eliminau pe cei răi și periculoși din sinul Bisericești. Astfel vedem că a făcut Paul în Biserica Corintului.

Apostolii dar se purtau cu toții tot ast-fel în asemenea împrejurări, așa în cât dacă biserica și după aceea a uzat d'aceiași măsură, ea nu făcea alt decât să urmeze o practică consfințită de însuși apostoli prin exemplele date de ei, ca măsuri preservative pentru păstrarea unității bisericești.

Cu toții erau convingiți că unitatea direcțiunii pastorale, unitatea disciplinei și a cultului, garantau unitatea învățături și intacta ei păstrare. Căci ei nu puteau și nu trebuiau să aibă decât un singur Evangelium și cu toții să se edifice moralmente pe aceleași promisiuni ale Vechiului Așezământ, împlinite în persoana lui Iisus Christos.

În timpul cât Apostolii erau în viață și când Biserica lui Iisus Christos se conducea sub directă lor supraveghere, cuvântul lor era normativ întru toate pentru a se păstra unitatea credinței și a bisericești. Ei erau cei cari se îngrijau a se păstra această unitate, eliminând și ordonând a se elimina de pretutindeni membrii cei abătuți și periculoși. Unii ca aceștia erau cu desăvârșire înlăturați, ori care ar fi fost dispozițiunea lor socială și ori-ce servicii ar fi adus Bisericești. Apostolul Paul în epistola către Galateni, spune creștinilor ce compuneau acea Biserică, că cel ce le-ar altera credința, și le-ar predica alt Evangelium, de ar fi chiar *înger din cer, să fie anatema*, adică să nu credă lui și să nu aibă nici o amestecare sau legătură cu el.

Chiar în timpurile Apostolilor, acolo unde ei nu puteau însuși personal lua toate garanțiile pentru păstrarea credinței și a unității bisericești, cu acesta erau însărcinați cei aleși de ei, a le ține locul, instituții și consacrați prin punerea mânilor, adică prin hirotonie. Aci erau episcopii, cari trebuiau să îngrijescă, ca depositul sacru al mântuirii încredințat lor de Apostoli, să nu se schimbe sau piardă. Ei au continuat mai departe opera Apostolilor și păstrarea și răspândirea tradițiunii primită prin viu graiu și prin scris de la Apostoli, era preocuparea lor de căpetenie, silindu-se cu cuvântul și cu fapta ca ea să dobândescă cât mai mulți aderenți, și toți să o credă și să o mărturisescă în același fel, ca ast-fel Biserica lui Iisus Christos să fie una, sfântă și aceeași, ori unde se vor afla credincioșii ce ar compune-o, căci unul este Evangeliumul Domnului și una a fost predica Apostolilor.

Acăsta este unitatea Bisericești și ast-fel s'a păstrat în decursul timpului, de la întemeierea Bisericești creștine și până astăzi. Fie că s'au ivit multe și mari desbinări în rîndurile credincioșilor, depositul sacru al credinței s'a păstrat tot-d'auna în Biserica cea adevărată, aceea pe care sfinții părinți au de-

semnat-o cu numele de una, sfântă, răspândită pretutindeni adecă catolică sau universală și apostolică, ca fiind întemeiată prin predică și ostenelele Apostolilor, și păstrând intactă și ne schimbata această predică, cu tot ce ei au orânduit în biserică. Ear această Biserică se deosebește de toate acelea Biserici, cari poartă numele de Biserici creștine, prin semnele caracteristice ce ne arată: unitatea învățături de credință, cult, disciplină, organizația bisericească, viața și moravurile credincioșilor, pe cari le-a păstrat dela Sfinții Apostoli și următorii lor, ast-fel încât ele sunt conforme cu aceea ce predicau și au orânduit în Biserică.

„Bis. ort. rom.“

Din România

(Seminariu pedagogic.) D. ministru al instrucțiunii publice a hotărât înființarea unui seminar pedagogic pe lângă Universitatea din Iași.

(Expoziție la Ateneu) Expoziția artiștilor în viață, organizată de ministerul instrucției, se va deschide în ziua de 1 Novembre, la Ateneu.

Tot la 1 Novembre se va deschide în sălile Ateneului și expozițiunea de tablouri, de unde se vor alege tablourile, care vor fi trimise la Paris pentru Expoziția de la 1900.

(Nou director al bibliotecii centrale.) Cetim în „Timpul“, că d-l I. Heliade-Rădulescu a depus jurământul în prezența d-lui Dr. E. Pușcariu, secretarul general al ministerului de culte, pentru funcțiunea de director al Bibliotecii centrale.

(Conferințe). — Comitetul „Ligei culturale“ secțiunea T. Severin, a decis să organizeze într'acel oraș, un ciclu de conferințe după următorul program:

D-l C. Armașu: „Rolul Românilor în Orientul Europei“. D-l St. V. Nanul: „Educațiunea națională“. D-l Const. N. Tanoviceanu: „Amicii și vrăjmașii cestiunei naționale“. D-l D. C. Bungetianu: „Despre patriotism“.

Conferențele vor avea loc, cu începere de Sâmbătă 23 Octombrie a. c. și următoarele din două în două săptămâni.

(Un nou debușeu pentru petrolul românesc). Dilele trecute, spune „V. N.“, steamerul „Circassian Prince“ a încărcat la Constanța 3400 tone (340 vagoane) de petrol românesc pentru Norvegia.

Răsboiul din Africa-Sudică.

Lupta decisivă în jurul orașului Ladysmith până azi încă nu s'a dat. Seirile mai nouș spun, că Burii sunt concentrați în jurul orașului și se silesc să ocupe colnicele, ce se estind pe lângă oraș, ca puncte strategice importante.

Forța principală a Englezilor o formeză în prezent corpul de armată din Ladysmith sub comanda generalului White, ear puntea de trecere a trupelor engleze pe teatrul răsboiului e proximal port numit Durban sau portul Natal, unde se descarcă proviantul, munițiunea, armele și debarcă trupele de resbel pentru a pleca la locul de operațiune. Tendința Burilor e, să pună mâna pe aceste 2 puncte pentru a împiedea întărirea Englezilor cu nouș trupe, ce ar voi să debarce în port-Natal.

Prezum se poate deduce din telegramele mai nouș censure de Englezi, acestia au suferit câte-va înfrângeri la Ladysmith, și Burii se află imediat sub șanțurile orașului, pe care probabil în curând l vor ocupa.

Conferența învățătorească din Deva.

Despre decursul acestei conferințe dăm până la primirea raportului amenunțit următoarele date:

Conferența a decurs în deplină ordine. S'au ținut 3 ședințe. Au fost prezenți protopresbiterii: Avram Păcurariu, George Romanul, Vasile Domșa, Iosif Morariu, presbiterul George Oprea din Hunedóra, și 60 învățători.

Obiectele conferinței: Referadă asupra planului de învățământ, 2) Atențiunea la elevi, de inv. Ioan Fleșeriu, 3) Despre substantiv de inv. T. Roșu (prelegere practică), 4) Cunoșterea și scrierea frângerilor, de inv. Ioan Fleșeriu (prelegere practică) și 5) Cestiunea esamenelor publice la finea anului scolar, — au fost pertractate cu interesul cuvenit.

Conferența și-a exprimat unanim dorința: 1) de a se întruni învățătorii din fie-care tract protopresbiterial îndată după terminarea esamenelor dela finea anului scolar, în conferințe tractuale, 2) de a se înființa pe lângă fie-care școală populară o bibliotecă parochială, în care să se afile toate opurile pedagogice, didactice-metodice românesce, precum și musee scolare; 3) de a se cere „Folia pedagogică“ cu preț de jumătate pentru toate școlile din cercul Devei; 4) de a se ține conferințe pedagogice anuale pe rând în câte unul din orașele de pe teritoriul cercului, etc.

NOUTĂȚI

Căsătoria moștenitorului de tron

Francisc Ferdinand, care de altfel a fost desmînțită, preocupă încă presa din străinătate. „Vossische Zeitung“ de pildă, scrie sub rezervă, că Maj. Sa monarhul a refuzat să apröbe căsătoria arhiducelui cu contesa Chotek și i-a dat timp de 2 ani de cugetare, ca în acest interval sau să renunțe la dreptul de moștenire a tronului, sau la amorul său.

Românii la Roma. Presa italiană încă resună de ecouri la imposantele manifestații și serbări arangiate de Români când cu congresul Orientaliștilor. Töte ziarele din Roma, și cu deosebire „Popolo Romano“, „Tribuna“, „Fanfulla“, „Messaggero“, „L'Italie“, urcă bună călătorie d-lui V. A. Urechia, îl laudă mult și publică mulțămirile ce d-sa aduce autorităților italiene, cetățenilor și în special presei, care a făcut așa de bună primire Românilor și festivității lor la columna lui Traian.

Visita împăratului Wilhelm la Londra. Din ordinele date echipajului vaporului „Hohenzollern“ se pöte deduce că Împăratul Wilhelm va face cam pe la 20 Novembre s. n. vizită la bunica lui, Regina Victoria. De și călătoria e admisă în principiu și töte pregătirile sunt deja luate, totuși se pöte întempla ca evenimentele răsboiului să aibă o mare influență asupra terminului acestei călătorii.

Lăsămîntul baronesei Hirsch și fiscalul. Din uriașul lăsămînt al baronesei Hirsch o parte nu tocmăi micșoră a ajuns pe sama visteriei statului Franceiei. Sub titlul de dare de moștenire, erezii baronesei au plătit fiscalul 17 milioane franci; și încă nu în cheque-uri, ci în bancnote, numărate una câte una până s'au împlinit 17 milioane franci. Dacă s'ar fi plătit în aur, ar fi fost lipsă de 3876 kg. aur echivalent, va să zică cu cât ai puté înăora un vagon!

Sporirea flotei germane. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, recomandă pentru a mări puterea marinei germane, de a adăoga celor două escadre existente, două alte escadre; să se construiască însă înainte zece vase de răsboi cu numărul de crucișetori torpilor necesari, tot astfel de a mări numărul marilor crucișetori destinați marilor depărtate până în 1911. Dela 1901 la 1917, va trebui să se pună pe apă în fie-care an — și această s'ar putea face fără noui imposite — trei vase mari, trei bastimente mici și o diviziune de torpilor.

Morarul și möră sa. Din Comorn se anunță următörea întemplanie mișcătöre: Primarul orașului a vrut să vëndă prin licitație möră morarului Csukás Benő pentru o restanță de dare în sumă de 50 fl., și de gëba a cerut bietul morar amănare, primarul a rămas neînduplecat. În necazul său, bietul om a scris pe o vëslă cu litere mari, că: mai bucuos mörë, decât ca möră lui să ajungă la dobă. Și el s'a ținut de cuvënt: A dat foc morii și apoi s'a culcat pe grinzile cuprinse în flacări. În ziua următöre dimineța nenorocitul om a fost găsit ars scrum în ruinele și între tăciunii morii sale!

Recolta viilor. Culesul s'a terminat deja apröpe pretutindenea. Resultatul general e mijlociu. Se scie, că recolta viilor a fost micșorată și prin frigul ce a dăinuit în tömna această. Calitatea strugurilor e mult-puțin îndestulătöre; în unele părți chiar töte bună. În locuri bănuite de peronosporă mustul e cam sërăc în zahar și alcool. — Din D. S. Martin se vestește, că după raportul „reuniunei agricole“ de acolo, de mult nu s'a pomenit în părțile acelea recoltă mai bogată ca în anul acesta. Mai multe sute de mii hl. de must așteptă vëndare.

Iubileul reformatiunii. Biserica reformată a sërbat alaltăeri împlinirea anilor 382 dela începutul reformatiunii. În 31 Octombrie 1518 a așiat Martin Luther pe ușa bisericeii din Wittemberg cele 95 tese ale sale.

Adelina Patti, ca soție credincioasă. Decând s'a căsătorit cu baronul Cederström, diva trăește retrasă de zgomotul lumii, în Castelul din Craig-y-Nos, în provincia Wels, Musa însă n'a părăsit-o nici acum cu desăvëșire. Pentru-că renumita Patti scie să fie renumită și în iubirea de soț. Ciudad lucru: bărbatul ei, până a nu o lua de soție, n'a auzit-o nici odată cîntînd. Acum ea voește să-l despăgubescă cu belșug pentru această. În castelul din Craig-y-Nos adecă, există și un mic teatru, în care celebra filomelă va cînta pe rënd töte operele sale de forță. Prima reprezentație s'a și ținut deja. Patti a cîntat partia Violettei din Traviatta, în fața unui auditoriu constătör din — bărbatul seu, care firesce n'a rămas dator cu aplausele „furtunöse“. Nu prese mult se va preda opera „Barbierul din Sevilla“...

Venitele farmaciștilor. Din o statistică de dare, publicată nu demult, scötem următörele date: În țara intrögă, afară de capitală, sunt 1160 farmaciști și 9 droghiști contribuabili. Dintre aceștia cei mai mulți plătesc dare după un venit de 50 — 600 fl. Maximul venitului la farmaciști e 3500 fl., ear la droghiști 1600 fl. — În Budapesta trăiesc 45 farmaciști și 32 droghiști. Venitul în termin mediu e 2755 fl. la farmaciști, 2526 la droghiști; ear maximul venitului 15 și 20 mii fl. Venitul supus dării al farmaciștilor din capitală se urcă la 124 mii fl., ear al droghiștilor la 80 mii fl.

Böle de vite s'au constatat oficioș în timpul dela 11—21 Oct. în următörele locuri: în Lunecșóra (com. Hunedörei), în Deceamurășană (com. Turda-Arieș), în Păuca (com. Albei-inf.), și adecă la câte 1 vită inflamație de splină; în Galomfalău mic și Criș (com. Tërnavei-mari) la câte un cal böla de muci; în Brașov la un cal aceeași; în Codlea, Sânt-Petru, Brașov, Hălchiu și Feldiöra (com. Brașov) și Brașov, între caii regim. hus. Nr. 1. și la cei dela divis. reg. art. Nr. 34. influență; în Sibiu între caii corp. regim. art. Nr. 12 influență; ear böla de splină, ce grasă între vitele comunei Ludoșulmic (com. Albei-inf.) a încetat.

Inchiderea expoziției de pöme.

Din datele relevate de secretarul „Reuniunii agricole“ dl Victor Tordășian, remarcăm următörele:

Totalul exponenților 304, din cari numai 14 cu locuința afară de comitatul nostru, și anume: Nicolae Borza, paroch Viștea inf. (com. Făgăraș); George Pop, preot Mihalți; Ioan Neamtu, propr. Alămor; Iosif Neagoe, preot și Nicolae Dărămuș, notar, ambi din Cetea; Vasile Bratu, paroch și Vasile Bratu, cand. de preoție, ambi din Armeni și toți din comitatul Alba-inf.; D-na Ecaterina Olariu n. Orbonaș din Deva, Vasile Domșa, prot. și Constantin Baicu, dir. scol., ambi din Orăștie; Ioan Sërbu, paroch din Roșcani, și toți din comitatul Hunedörei; Constantin Cothișel, paroch, Iosif Arieșan, preot și Nic. Cothișel primar, toți din Certegea (Munții apuseni) com. Turda-Arieș.

Cei mai mulți exponenți sunt proprietari din Seliște, unde vocea bravului corp învățătöresc rësunează a aflat, și băeții de școală în frunte cu învățătorii lor și cu cunoscutul pomolog dl Ioan Chirca v. not. acolo, au adunat dela 103 proprietari, cea mai bogată colecțiune de pöme. Din comuna Cacova a expus școală de acolo de asemenea o frumösă colecțiune, și tot din această comună dl Ioan Dobrotă, comisar financiar în pens., a expus mere, pere, și vinuri. Din Aciliu au expus 39 proprietari, din Reșinari 38, din Sibiu 25, din Vale 10, din Găleș, Șura-mare câte 9

din Sibiel 6 proprietari în frunte cu zelosul cultivătör de pöme dl Ioan Popescu, membru al comitetului central al Reun., din Sadu 3, din Tilișca și Gurariului câte 2; apoi câte 1 din Ludoș, Dobărea și Mercurea (Pär. prot. Droc). Sebeșul săsesc a avut de brav reprezentant pe dl Petru Opincariu, care a împodobit expoziția cu nu mai puțin de 9 soiuri struguri din cei mai căutați, cum și cu rachiuri, vinuri etc. Vëduva regretatului fruntaș dl Șufană Tärină din Poiana a ținut să represinte comuna Poiana; din părțile Olteului au expus: 3 proprietari din Tălmăcel, câte 2 din Avrig și Săcădate și câte 1 din Sebeșul sup., Vëstem, Boița și Racovița; de pe Hărțiabaci au expus 11 proprietari din Ilimbav, în frunte cu vrednicul paroch Ioan Alexandru de acolo; 9 din Nucet și 1 din Cornășel (par. I. Petrișor). Corpul învățătöresc din Poplaca a trimis de asemenea o frumösă colecțiune mere, pere etc., adunate dela proprietarii de acolo.

Trecënd la hotărîrile juriului expoziției, acesta a decernut în total 55 premii în bani, în suma totală de 230 Cor. și a împărțit 107 diplome de recunoștință (între aceste diplome pentru toți exponenții cu locuința afară de comitatul nostru).

Primul premiu pentru grupa mere, pere, prune, etc. în suma de 20 Cor. în aur, dăruit de membrii comitetului central al Reuniunii agricole, l'a cîștigat dl. Ioan Chirca, v. not. în Seliște, pentru cea mai frumösă și bogată colecțiune; premiul de 10 cor. în aur, dăruit Reuniunii de dl Dr. Amos Frâncu, adv., s'a decernat zelosului corp învățătöresc din Seliște, drept recompensă pentru ostenelele aduse în scopul colectării pömelor expuse de harnicii Selișteni; premiul al 3-lea de 10 cor. a revenit școlei din Cacova; premiul al 4-lea cu 8 cor. l'a cîștigat dl Ioan Popescu, propr. Sibiel, al 5-lea tot cu 8 cor. dl Stefan Milea, not. pens. în Tilișca; premiile de câte 7 cor. d-nii Sabin Savu, not. Vale și Liviu Brote, propr. Reșinari; de câte 6 cor. Vale-riu Popovici, par. Sibiel, Ioan de Preda, adv. Sibiu și Irimie Dancăș, econom Reșinari; de câte 5 cor. Constanța Barcian, propr. Reșinari, George Jacob, inv. Tălmăcel, Vasile Bratu, preot Armeni, Nicolae Iosif, inv. Aciliu, Daniil Stroia, econ. Mercurea; de câte 4 cor. Ioan Raica, econ. Rechita, Rusanda Marcu, ec. Găleș, Ilie Pop, propr. Ludoș, Bucur Dancăș, ec. Reșinari, Irimie Roman, inv. Tălmăcel; de câte 3 cor. Ioan Maxim, propr. Avrig, George Dănilă, dir. școl. Racovița, Constantin Bucsan, ec. Sibiel, Ioan Hopriș ec. Șura-mare și Petru Juga, adm. prot. Tilișca; de câte 2 cor. Coman Hămbășan, dir. școl. Reșinari, Nicolae Bozdogan, ec. Vëstem, Toma Mähara, inv. Secădate, Dumitru Popică, ec. Sadu, Jeronim Mărdan, inv. Gura-riului, Alexe Pănzariu, ec. Ilimbav, Dumitru Ivan, paroch Dobărea, Toma Calin, ec. Sebeșul-sup., Nicolae Stoica, ec. Strugari, Ioan Nedelen, ec. Tălmăcel, Ana D. Șufană, econ. Poiană. Pentru struguri de vin și de masă: premii de câte 5 cor.: Antoniu German, ec. Aciliu, Ioan Muleș, ec. Aciliu; de câte 3 cor. Nicolae Iosif, inv. Aciliu, Dumitru Ivan, par. Dobărea; de câte 2 cor. Ioan Oțoiu, Jacob Gascon, Iacob Hodoș, ec. din Aciliu, Nicolau Beju ec. Dobărea, Maria Văcariu ec. Aciliu și Ioan Muntean, cojocar Seliște. Pentru vin au fost premiați, cu câte 5 cor.: Petru Opincariu, ec. Sebeșul-săsesc și Ioan Droc, prot. Mercurea; cu 4 cor. Avram Acilenescu, Găleș și cu 3 cor. Nicolau Marcu, Găleș, Pentru rachiuri: cu 5 cor. Sabin Savu, not. Vale; cu 4 cor. Ioan Bănciu, propr. Seliște; cu câte 2 cor. Ilie Pop, propr. Ludoșul-mare, I. V. Popa, propr. Seliște și Dumitru Tămpănariu, propr. Seliște. — Au primit diplome de recunoștință din Sibiu: Internatul școlei Asociațiunei, Seminarul Andreian; d-nele Otilia Comșa, Theresă Békéssy, Minerva Brote, Sofia Simonescu, Silvia Barcianu, Ana Moga, Alexandrina Dopp, Ecaterina Ștefan, Maria Gărbacea; d-sörele: Agnes Cristea și Tina Șimonescu; d-nii Demetriu Comșa, prof. semin., Dr. A. Tincu, adv., Ioan de Preda adv., Leontin Simonescu, secret. metrop., Dr. I. Stroia, prof. sem., Nicolae Jöndrea, propr. Carol F. Jickel comere., Andrei Rieger, fabricant, Demetriu Câmpăan, archivar cons., locot. Schnabel; etc.; externi: Ecaterina Olariu nasc. Orbonaș, Gurasada, Constantin Baicu, inv. Orăștie, etc.

Cei mai mulți au dăruit premiile în bani în favorul fondului expozițiilor, căruia s'a pus basă prin d-l Alex. Lebu.

Asupra altor afaceri vom mai reveni.

Notiță literară.

S'a trimis Redacțiunei:

„Amicul poporului“, de Titu Vuculescu, pretor în Pecica. Se pöte procura dela autor cu prețul de 50 cr. Cartea această cuprinde pentru poporul nostru prețioșe înviațiuni în cauze administrative și judecătöresce. O recomandăm atențiunei cetitorilor nostri.

Nr. 579/1899

[227] 1—3

Concurs

În sensul ordinului consistorial dto 22 Septembre a. c. Nr. 6255 Bis. pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bărâschi cu filiile Dumesci și Lungșora, protopresbiteratul Iliei, prin acesta se descrie concurs a treia oră cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Tel. Rom.”

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch dau un venit anual de 421 fl. 42 cr., iar recurenților cu calificățiune mai bună, încât nu ar primi care-va ajutoriu dela stat, li se va da ce se va putea dela Preavener. Consistoriu.

Concurenții și pot lua informațiuni despre starea acestei parohii la oficiul protopresbiteral sau parochial.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile lor concursuale instruite conform normelor din vigore la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus-indicat.

Ilia, la 6 Octobree 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Iliei.

Avram P. Păcurariu
protopresbiter.

Nr. 363/1899

[222] 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Belini în protopresbiteratul Treiscaunelor, se publică prin acesta concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma anuală de 483 fl. 45 cr., salariu sigur, ce se solvește în bani de fiecare familie în urma sistemisărei nouă.

Informațiuni mai detaliate se obțin dela comitetul parochial și oficiul protopresbiteral.

Reflecții au a-și așterne cere-rile instruite conform normelor din vigore în termen deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral și a se presenta în vr'o Duminecă sau sârbătoare în biserică.

Brețcu (Bereczk), 3 Octobree, 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Treiscaunelor în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Dimitrie Coltofeanu
protopresbiter

Nr. 391/1899.

[223] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia vacantă de clasa a II. Dobolii-de-jos, protopresbiteratul Treiscaunelor, se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post s'au statorit în ședința comitetului parochial din 22 August a. c. în sumă de 606 fl. v. a., din care 439 fl. se solvesc pe lângă cuitanță de cătră epitropia parochială în bani gata în tot anul la 1 Octobree, ear restul îl formeză venitele stolare și porțiunea canonică.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela comitetul parochial sau dela oficiul protopresbiteral.

Doritorii a reflecta la acest post, au a-și așterne în termen deschis suplicile concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiteral, instruite conform normelor din vigore, și a se presenta în vr'o Duminecă sau sârbătoare în biserică spre fi cunoscuți înaintea poporului.

Brețcu, 30 Septembrie, 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Treiscaunelor în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Dimitrie Coltofeanu
protopresbiter

Nr. 286/1899

[221] 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan sistemisat în parochia Măgura, cu filia Jeledinți, din protopresbiteratul Orăștiei, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: jumătate din venitele parohiei, care este de clasa a III-a.

Ceice doresc a ocupa postul acesta, sunt avisați a-și așterne cererile concursuale, instruite conform normelor în vigore, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Orăștie, 6 Octobree, 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Orăștiei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Vasile Domșa
protopresbiter

Indispensabilă pentru fie-care știutor de carte este cartea intitulată:

Datorințele și drepturile**purtătorului de dare,**

ce se pôte procura dela

Librăria archidiececană,

Prețul 60 cr. + porto 5 cr.

Cuprinde tot felul de îndrumări, cum se purcedem la cumpărări și vânzări de proprietăți, realități, ca să nu plătim dare decât numai câtă se cuvine, cum să ne scăpăm de darea care nu cade în sarcina noastră, ce drepturi sunt împreunate cu plățirea dării, etc.

NOU! Pro 1900 NOU!

a apărut:

Calendariul**archidiececan,**

neapărat de lipsă pentru fie-care preot și învățător.

Se pôte procura dela

Librăria archidiececană, Sibiu,

cu prețul de 30 cr. + porto postal 5 cr.

Câștigul cel mai mare

în cazul cel mai favorabil

[224] 2—8

1.000,000 Coróne.**Consemnarea****tuturor celor 50.000 câștiguri**

Cel mai mare câștig în cel mai favorabil cas

1.000,000 Kronen.

Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt.

Kronen	
1 Prämie mit	600000
1 Gew. à	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40
50,000 Gew. u. Pr. im Betrage	13.160,00

In curând începe a cincia mare loterie de clase reg. ung. Ea conține

100,000 și **50,000**
losuri originale și câștiguri în bani

așadar jumătate din losuri trebuie să fie trase conform specificărei alăturate și prospectul de câștig este enorm de mare.

In total vin treisprezece milioane 160.000 coróne spre deciderie sigură. Cel mai mare câștig în cazul cel mai favorabil

Un milion coróne.

Binevoitoare comande urgente de losuri originale cu prețul original stabilit după plan

pentru un întreg los original I. classă fl. 6.—
„ o jumătate „ „ I. „ „ 3.—
„ un pătrar „ „ I. „ „ 1.50
„ o optime „ „ I. „ „ .75

se expedeză cu rambursă sau pe lângă trimiterea înainte a sumei. Liste oficióse se expedeză după tragere, planuri stau la dispoziție gratis. Tragerile se efectuesc publice sub supravegherea guvernului reg. ung.

Ne rugăm pentru comande cel mult până la

16 și 17 Novembre a. c.

în care și se ține și tragerea, direct la

A. Török & Co.

colectori principali

ai loteriei de clase reg. ung.

Budapesta. V. Waitznerring 4/a.

Multe și foarte mari câștiguri am solvit noi prea stimaților nostri clienți și i anume în timp scurt preste două milioane coróne.

CONCURS.

La „Cassa de păstrare (reuniune)” în Seliște, se deschide concurs pentru un post nou sistemisat de comptabil.

Emolumentele sunt:

1. Salar de 1200 coróne.
2. Parte din tantiemă.
3. Drept la cuincenale; și
4. Drept la fondul de pensiune al funcționarilor.

Dela reflectanți se cere să fie absolvat vre-o scólă superióră ori academică de comerț, și să dovedescă o praxă de cel puțin un an.

Instituirea se face până la proxima adunare generală ordinară în mod provisor.

Cererile sunt a se înainta subsemnatei Direcțiuni până în 15 Novembre, 1899.

Seliște, în 27 Octombree, 1899.

Direcțiunea „Cassei de păstrare (reuniune)”:

Dr. Nicolae Calefariu m. p.
președinte.

C. Hertia m. p.
prim-comptabil